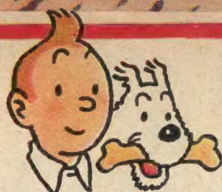

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG — 23-4-53 16

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

Leeft Fawcett nog?

EEN VOLLEDIG EN WAAR VERHAAL IN VIJF BLZ. DOOR ALBERT WEINBERG

Menig stoutmoedig man waagde zijn leven in het Braziliaans oerwoud om de Schat van de Incas of de fabelachtige stad Manoa van Eldorado te zoeken. Sommigen keerden terug, anderen zag men nooit weer... De Engelsman Percy Fawcett behoorde tot de laatsten. Hij wou de stad Atlanta, in het hart van de Matto Grosso gelegen, terugvinden en vertrok in April 1925 met zijn zoon, zijn vriend Raleigh Rinell, en twee inlandse dragers...

Fawcett hoopte de goudmijnen van de Ararès te vinden en vertrok, in opdracht van de Britse regering, naar Zuid-Amerika. De goudmijnen die, naar Fawcett's mening tussen de Rio da Mortef en de Rio Kuluène moesten liggen, waren eertijds door de Portugezen uitgebaat. Op zekere dag waren de Portugese goudzoekers echter door de Xavantes-Indianen uitgemoord en zo wist niemand meer waar de mijn juist gelegen was en hoe men er bij kon geraken...

Het was misschien verkeerd de gewapende escorte, die de Brazilianen ons aanboden, te weigeren, doch ik wou het ware doel van mijn opdracht verbergen...
Je had gelijk, vader ! Het goud van de Ararès is de inzet waard !

Na een vermoeiende tocht van negen dagen door het woud, bereikt de kleine karavaan de Batorivier...
Morgen gaan we naar het Oosten toe...
Gevaarlijk, senor ! Grondgebied van de Anaquas en de Kalopalos... Ze zullen ons niet door laten !

We hebben geen keuze. Ik volg de weg die ik uitgestippeld heb...

Fawcett vertrok de volgende morgen... Na drie maanden keerden ALLEEN de Indiaanse gidsen naar de beschaafde wereld terug...
De blanken werden opgehouden door het oerwoud. Ze hebben een prauw gemaakt en zullen de Rio Kuliseu afdalen naar het grondgebied van de Kalopalos...
Slecht ! De Kalopalos zijn tot alles in staat !

Enkele dagen later vonden houthakkers het hondje dat de expeditie vergezelde...
Van dit ogenblik af hoorde of zag men niets meer van de drie blanken...
Maanden verliepen. Eindelijk stuurde de Britse regering een expeditie uit om Fawcett te zoeken, doch
TEVERGEEFS...

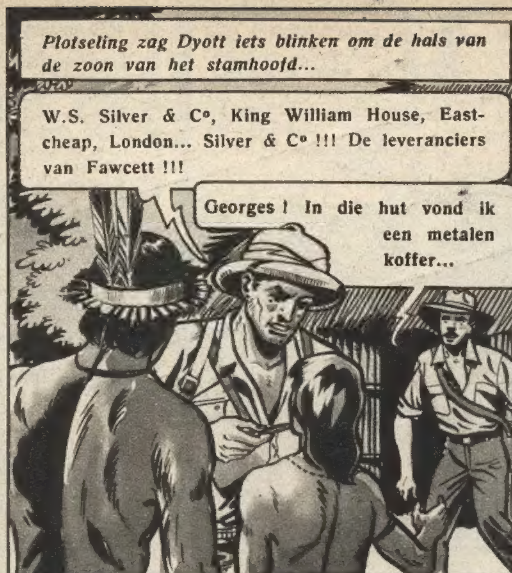

Men gaf de hoop niet op. Moedige kerels vertrokken om colonel Fawcett op te sporen, doch ze stuitten steeds op de onwil van de Indianen, die de blanken opwachtten, met speer en boog...
Het is een waarschuwing van de Indianen. Indien we durven verder gaan, zullen ze ons uit de weg ruimen!

Vliegtuigen scheerden laag over de dorpen waar Fawcett zou kunnen gevangen zijn, doch ook dat leverde niets op. Men kon niets abnormaals merken en de Indianen, die meenden met reusachtige vogels te doen te hebben, schoten pijlen in de richting van de vliegtuigen...
PP-IPH

Drie jaar later werd er een nieuwe expeditie uitgerust om Fawcett weer te vinden. Commandant Dyott had de leiding er van op zich genomen, vier blanken en twintig dragers vergezelden hem...

Met mes en bijl baanden ze zich een weg door het oerwoud tot aan het kamp van het Dode Paard. Het was immers van die plek dat Fawcett vertrok naar het onbekende...
Ginds zie ik een Indianendorp !

Volgens het verslag van de Amerikaanse commandant, mocht men gerust aannemen dat Fawcett dood was. Geen blanke kon ongestraft het grondgebied van de Kalopalos betreden...

Dit veronderstelde men tot in 1932. Het was in dat jaar, dat de Zwitser Rattin terugkeerde van een expeditie uit de streek van de Matto Grosso en sensationeel nieuws meebracht...
Ik heb Fawcett gezien ! Hij leeft nog ! Hij is de gevangene van een Indianenstam die langs de Arinoso-rivier woont...

Fawcett draagt een lange baard, z'n kleren hangen in lompen om z'n lijf en tijdens een afgodendienst had ik de kans met hem te praten...

Men overstelpte de Zwitser met vragen en het bleek dat hij verrassende details over het leven van de gevangene wist. Alle twijfel was opgeheven : Rattin had Fawcett gezien. Aangemoedigd door de echtgenote van deze laatste, vertrok de Zwitser opnieuw om Fawcett naar de beschaafde wereld terug te brengen...

Helaas ! Rattin en z'n twee vrienden keerden niet meer terug en het oerwoud bewaarde z'n geheim...

Jaren verliepen... In 1943 kwam een Braziliaanse expeditie naar de Matto Grosso om er een vliegbasis aan te leggen...

Een journalist, die de expeditie vergezelde...
Enkele honderden kilometer van hier verdween Fawcett... Ik heb een idee !

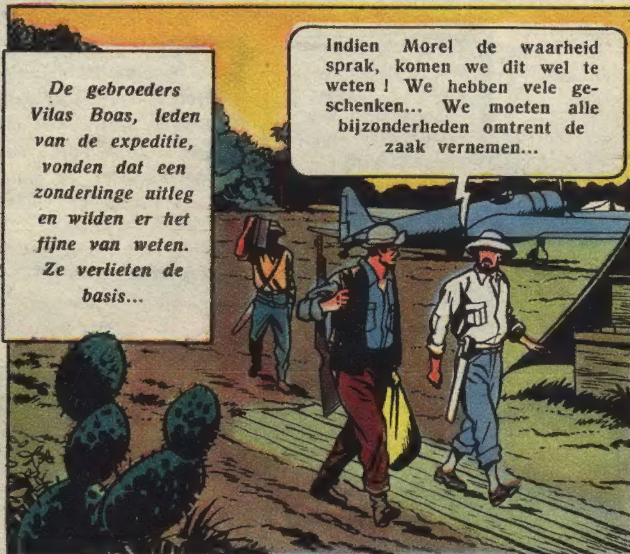

Ik ga naar het dorp van de Kalopalos waar Dyott verbleef. Misschien verneem ik daar iets nieuws...
Dat is een dwaasheid, Morel ! Ga er niet naar toe, het is er ongezond !

Doch de reporter luisterde niet naar die raad en vertrok...
We zullen hem niet meer weerzien...

De pessimisten hadden ongelijk !...
Dag, vrienden !
Morel !

Jij hebt geluk gehad... maar misschien ben je niet tot daar geweest ?
Ik ben er geweest ! Ik weet nu zeker dat Fawcett dood is : Ik sprak met de Indiaan die hem doodde...

Z'n naam kan ik je echter niet verklappen !

De gebroeders Vilas Boas, leden van de expeditie, vonden dat een zonderlinge uitleg en wilden er het fijne van weten. Ze verlieten de basis...
Indien Morel de waarheid sprak, komen we dit wel te weten ! We hebben vele geschenken... We moeten alle bijzonderheden omtrent de zaak vernemen...

De Kalopalos verwelkomden de Brazilianen als vrienden en aanvaardden zelfs voor hen te werken. Maanden verliepen...
Morel had gelijk. Ik heb thans voldoende inlichtingen om te verklaren, dat Fawcett nooit verder dan dit dorp geraakte...
Met andere woorden : de moordenaar is een lid van deze stam !

Die avond ontving een van de gebroeders Vilas Boas het bezoek van Ixarari, de leider van de stam...

Ja, drie blanken werden op de oever van de Tanguro door de Cayapos-Indianen gedood. Ik heb dit niet eerder gezegd, daar ik vreesde door de blanken van moord beschuldigd te worden...

Hm... de Cayapos? Daarvan kan ik me niet vergewissen, vermits ze niemand vertrouwen... Ixarari tracht ons te misleiden... Waarom?

Men zou wellicht nooit de waarheid gekend hebben, indien niet op een avond...

Senor Orlando! Ons stamhoofd gaat sterven en wil je spreken...

De Braziliaan ging naar de stervende en luisterde naar z'n verhaal...

Drie blanken kampeerden op de andere oever van de Rio Kuluène. Ze waren moe en ik had hen de toelating gegeven de nacht op mijn grondgebied door te brengen. Toen vernam ik dat de zoon van Fawcett onvriendelijk was geweest voor een lid van de stam...

De volgende morgen kwam Fawcett me opzoeken...

Ik ga naar de Cayapos. Geef me prauwen en dragers...

De Kalopalos en de Cayapos zijn in oorlog! De leden van mijn stam mogen je niet vergezellen en daar je zoon onvriendelijk was voor een van mijn onderdanen, verzoek ik je het dorp onmiddellijk te verlaten...

Fawcett werd woedend en sloeg me... Dan nam ik m'n knots en sloeg hem neer...

Z'n zoon en zijn gezel wierpen zich op me, doch ze ondergingen hetzelfde lot...

Ik liet de lijken naar de oever brengen en daar werden ze verscheurd door de gieren en opgevreten door de mieren...

Ixarari stierf nog dezelfde avond. Een getuige werd ondervraagd en bevestigde het verhaal van het stamhoofd...

We moeten het graf van Fawcett terugvinden, dat is het enige wat we hier nog kunnen doen...

Zes jaar later, in 1951, wees een Indiaan tegen een flinke beloning de plaats aan waar Fawcett begraven werd... Men zocht en...

De Indiaan heeft ons niet bedrogen. Dat is alles wat er van Fawcett nog rest...

Het gebeente werd naar Londen gestuurd waar het door een expert onderzocht werd...

Dat is Fawcett niet! In z'n jeugd verloor hij bij het voetbalspel twee snijtanden uit de linker onderkaak. En hier zie je die snijtanden duidelijk...

Wat moet men hieruit besluiten? Indien Fawcett nog leefde, zou hij thans 86 jaar zijn. Geen Europeaan kan het zo lang uithouden in het oerwoud en beslist niet wanneer hij alle geneeskundige zorgen moet ontberen... Men mag gerust aannemen, dat het verhaal van Ixarari juist en Fawcett dood is.

EINDE

NEEM JE FOTOTOESTEL
EN TREK NAAR BUITEN !

MOMENTOPNAME OF TIJDBELICHTING ?

DAT is een heel gewichtige vraag, doch lees dit hoekje aandachtig en weldra ken je al de knepen van het vak !

Telkens wanneer er in de zoeker van het toestel iets of iemand beweegt, moet je een momentopname maken. Een momentopname kan echter slechts met goed gevolg genomen worden, wanneer de lichtsterkte voldoende is. Gedurende de zomermaanden kan men buiten met gerust gemoed een momentopname maken, zelfs wanneer de zon zich verscholen houdt, op voorwaarde dat je op een open plek staat. Wanneer de zon fel schittert, kun je zelfs uitstekende foto's in de schaduw nemen. Je moet niet wagen — en dit zie ik heel dikwijls gebeuren, wanneer ik 's Zondagsavonds van m'n wandeling naar huis keer — een foto van een groep te nemen, juist wanneer de zon achter de horizon verdwijnt, want dat is filmverkwisting.

Wanneer je onbeweeglijke onderwerpen fotografeert (zoals b.v. huizen of standbeelden die niet omringd zijn van gebladerte dat kan bewegen) en je een fototoestelvoet, of gewoonweg een vaste steun voor je toestel bezit, kun je zelfs bij zeer slechte belichting een tijdbelichting of « pose » verwezenlijken. Het fototoestel moet hierbij absoluut stil blijven, en niet beven wanneer je de sluiter naar beneden drukt. Je moet de sluiter op « pose » regelen. Wanneer alles gereed en je werkelijk goed geplaatst bent, druk je zacht op de knop en laat deze niet omhoog komen alvorens het aantal seconden dat de « pose » moet duren, verstreken is.

Hoe lang moet de « pose » duren ? Dit is zeer moeilijk te bepalen, en de ondervinding is ook hier de beste leermeester, ten ware je een goede belichtingsmeter zou kopen. Hier zijn echter een paar wenken :

Voor een monument, dat op een niet al te goed verlichte plaats staat, heb je op het

einde van de namiddag één seconde belichting nodig. Voor de matig verlichte woonkamer op de middag van 3 tot 5 seconden. Kerkinterieurs, met een of twee minuten « pose », lonen heel dikwijls de moeite, alhoewel het niet makkelijk is er iets van terecht te brengen. Maar beproef het. Is je eerste foto geen meesterstuk, de tweede is wellicht reeds beter, en al doende leer je !

Een foto die te weinig belicht werd, of te weinig pose kreeg, dat komt op hetzelfde neer, noemt men « onderbelicht ». De film is te doorschijnend, de details zijn onduidelijk en hebben een lichtgrijze kleur; de drukproef hiervan is zwart. Bij beginnelingen vindt men dit heel dikwijls. Met te veel licht of pose wordt de foto « overbelicht » genoemd. Het negatief is duister, bijna zwart, doch toont tamelijk veel bijzonderheden. Het positief is te wit of klaar-grijs van kleur, en de details lijken wel uitgewist. Vergeet niet dat men bij het ontwikkelen aan deze fouten gedeeltelijk kan verhelpen !

Bij een juiste belichting, mag je nooit aarzelen méér dan een foto van hetzelfde onderwerp te nemen. De beste foto's kleef je in je album, of je schenkt ze aan je vrienden.

Volgende week :
FOTOGRAFEREN MET DE ZON IN DE RUG ?

Negatief : onderbelicht. | Negatief : normaal. | Negatief : overbelicht.

Victoria presenteert
DE HELDHAFTIGE KARAVAAN

(Wordt voortgezet.)

DE TROUWE PADDY

Tijdens een wedstrijd voor jachthonden, waaraan Paddy deelneemt, vindt Jackie zijn vader met een schotwonde. De trein rijdt Paddy omver...

EINDE

DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De heer van Beersel is ten strijde getrokken en Lambik zorgt voor de opvoeding van Philip. Op zekere dag...

Aan Hendrik van Witthem
Heer van Beersel

Ik, Philip van Kleef en Ravenstein, gewaardig mij Hendrik van Witthem uit te dagen voor een tweegevecht. Alhoewel ik twijfel aan de moed van de uitgedaagde, zal ik hem morgenvroeg opwachten in het Eksterbos.

Het tornooi zal te paard met lans en zwaard beslecht worden.

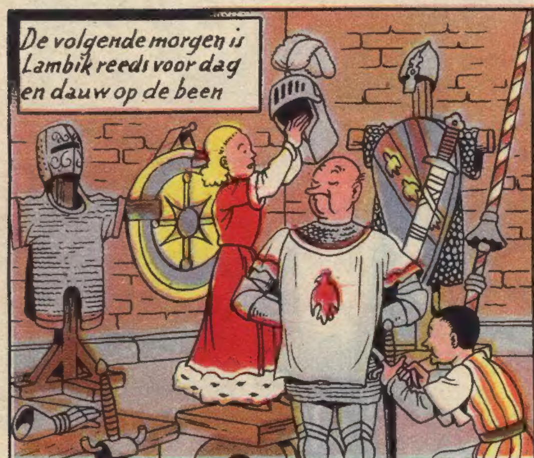
Philip van Kleef
en Ravenstein

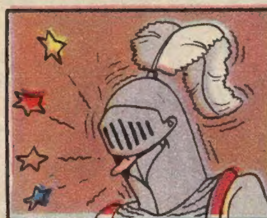

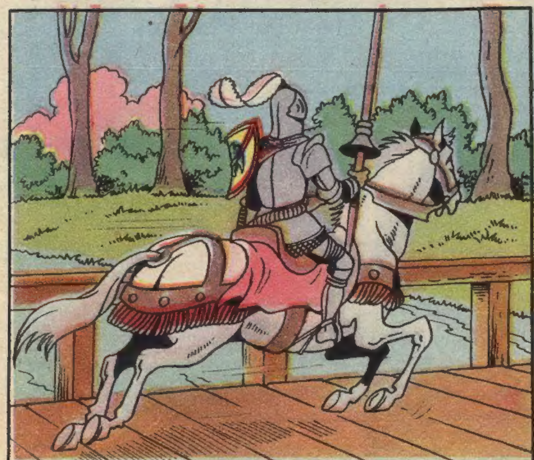

(Wordt voortgezet.

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTAAT, 24, BRUSSEL

WEES VAARDIG !

VANDAAG 23 April vieren alle scouts over heel de wereld het feest van St. Joris, die de landsknechten van de zestiende eeuw ook reeds aanriepen toen ze te velde trokken.

Dat St. Joris thans alle verkenners en voortrekkers moge helpen in het beleven van hun leuze « Wees Vaardig ». Dat alle jongens en meisjes steeds vaardig wezen om altijd en overal iedereen te helpen die het moge nodig hebben ! Wie anderen helpt wordt zelf een beter mens.

St. Joris heeft draken overwonnen. Jonge mensen van vandaag moeten niet meer tegen draken strijden. De strijd die wij te voeren hebben is terzelfdertijd veel gemakkelijker en veel moeilijker : het is de dagelijks te herbeginnen kamp tegen onszelf, tegen onze gemakzucht.

Wat is vaardig zijn anders, dan op ieder ogenblik van de dag gereed staan om onze onverschilligheid, onze gemakzucht te overwinnen ?

KUIFJE.

10.000 AMERIKANEN = 1 KOE

HET is al chlorophyl wat de klok slaat ! Sedert men ontdekt heeft dat bladgroen de slechte reuken wegneemt (iets waarover alle geleerden niet lang niet eens zijn !) mengt men het in tandpasta, zeep en, in Amerika, verwerkt men het in kousen, schoenzolen, enz. Het schijnt, dat de Amerikanen weldra zoveel rupsklaver zullen verbruiken als 12.000 koeien ! Ja, een fabriek zal 22.500 ton rupsklaver verwerken in chlorophyl, zodat de Amerikaanse productie van dit goedje tot op 200.000 ton gebracht wordt.

Indien de koeien zulks wisten, ze zouden ongerust zijn. 10.000 Yankees zullen voortaan zoveel rupsklaver verslinden als één koe !

SCHIJN BEDRIEGT

EEN 28-jarige Britse jongedame, Joan Rhodes, speelde het klaar Oostenrijkse worstelaars te doen kleuren van eerlijke schaamte... Ze zaten in een café en Joan Rhodes nodigde hen uit een nagel van dertig cm lang om te wringen. De Oostenrijkers spanden hun spieren, maar konden het niet. Toen nam Joan lachend de nagel vast en maakte er met speels gebaar een mooie U van. Het « sterke geslacht » zat er met open mond naar te kijken. We moeten hier aan toevoegen, dat Joan Rhodes beweert de sterkste vrouw ter wereld te zijn. Wie zou het durven betwisten ?

VRAAG EN JE ZULT KRIJGEN ?

WE lazen in een Duitse krant : « Vraag een patroon, die beleefd is, een goede opvoeding genoot en en voor wie het me aangenaam zou zijn als privé secretaris te werken. »

WEES GOED VOOR DE DIEREN

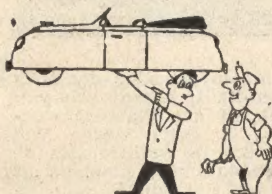
EEN Deense boer liet het niet bij woorden alleen ! Een van zijn koeien brak haar poot en wel zo erg, dat hij moest afgezet worden. Een koe op drie poten ? Neen, dat kon de brave boer niet aanzien en hij maakte voor zijn koe een poot uit aluminium met een scharnier in het midden en een klomp. De koe nam heel spoedig vrede met haar nieuwsoortige poot. Misschien vindt ze het zelfs fijn er anders uit te zien dan haar zusters. Wie weet ?

DE OLIFANT PLOEGT

DE boeren van India hebben noch ossen, noch paarden genoeg om het land te ploegen. De inwoners van Bareilly hebben van de nood een deugd gemaakt en de olifant voor de ploeg gespannen. Hij ploegt door de klei als door boter !

ZO LICHT ALS EEN PLUIM

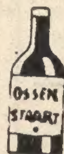

IN Juli van dit jaar pakken de Kaiser Frazer fabrieken uit met een eerste reeks auto's, waarvan de carrosserie uit plastic werd vervaardigd : de D.K.F-

161. De wagen weegt 700 kg. minder dan de lichtste bestaande auto en zal, uitgerust met dezelfde motor, betere prestaties leveren. Zo'n auto zou in 15 seconden een snelheid van 100 km. per uur bereiken. « En hoe zit dat met de stevigheid en de baanvastheid ? » hoor ik je vragen. Maak geen zorgen ! Het plastic bevat glasvezels en zou zo stevig zijn als staal.

Zo'n auto van 't pluimgewicht heeft nog een ander voordeel : Je zit in een verkeersopstopping en nergens ook maar de geringste opening om door te glippen... Je maak je niet dik doch stapt uit, neemt je wagen op en je wandelt er op je dooie gemak mee tot voorbij de verkeersmizerie. Stel je het gezicht van die andere chauffeurs voor !

SOEPVLEES voor JONG EN OUD

ER zijn Amerikaanse uitvindingen die we prachtig vinden, voor andere halen we de neus op. De Amerikaanse keuken is bv. niet naar onze smaak. We houden niet van mayonnaise met munt, gesuikerde tomatensaus en roomijs met komkommers. Of hun soepvlees in flessen ons kan bekoren ? Over de grote plas verkoopt men thans vloeibaar vlees aangepast aan het regime van iedere persoon. Wie mager is, krijgt een fles met een hogere voedingswaarde. Wie dik is, krijgt een mager soepje. Om dit vlees te eten heb je geen bord, geen mes of vork nodig... een zuigspeen volstaat ! !

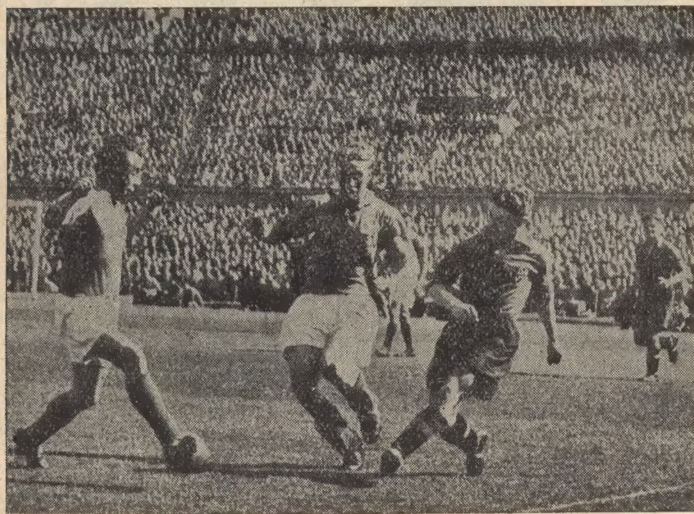

EEN SLANG MET EEN GOED HART

DE Duif en de Python, dat ware geen slechte titel voor een fabeltje... Die twee zijn helemaal niet geschapen om in vrede en vriendschap te leven en toch zijn deze waarover we hier spreken, beste vrienden.

Een drie meter lange python, gast van een Duitse dierentuin, kreeg voor diner een mooie duif. Uit goedhartigheid (of was het misschien haar slecht karakter dat de doorslag gaf?) weigerde de python de duif op te eten. Ze ging in hongerstaking. De duif was helemaal niet bang van de python en trachtte niet eens te ontsnappen. Thans zijn die beiden dikke vrienden.

HOLLAND-BELGIË 0-2

Het was twintig jaar geleden dat de Belgische ploeg nog een zege behaalde in het Amsterdams Stadion. Hier zie je Janssens (bijgenaamd Tintin!) de Hollandse verdediging doorbreken om zijn doelpunt te maken. Tintin Janssens mocht na de match de voetbal van het spel als souvenir mee naar huis nemen.

De Rode Duivels hebben het 76ste Derby der Lage Landen vorige Zondag in 't Olympisch stadion te Amsterdam met 0—2 gewonnen. De doelpunten werden gemaakt door de Beerschotmiddenvoor Rik Coppens in de 63ste min. en door de Union-linksbuiten Tintin Janssens op de 69ste min.

Coppens kreeg een zuivere pas van Mermans, gleed zijn robuste bewaker Terlouw voorbij en klopte de felle Nederlandse portier Landman kansloos met een hard schot onder de dwarslat. Tintin Janssens ontving een snoeperige voorzet van de Mechelaar Tor Lemberechts, die een bliksemrush langs zijn lijn tot een goed einde had gebracht.

De Nederlanders hebben dit keer niet, zoals dat tevoren steeds gebeurde, hun berucht « gek kwartiertje » gespeeld. Het eivolle stadion wachtte vergeefs op de felle bevlieging, die de Oranjehemden voorheen zo gevreesd maakte. Het berucht kwartiertje kwam dit keer van de Belgen! Halverwege de eerste speelhelft had Coppens in een fantastische bevlieging vier man achter elkaar gedribbeld, doch de vijfde — de felle Terlouw! — ontfutselde hem het leder. Coppens besefte onmiddellijk dat hij door zijn persoonlijk spel weer erge kritiek zou ontmoeten. Daarom spande hij zich in om in de daaropvolgende minuten zijn maats uitstekende voorzetten op de voet te strooien. Het lukte hem! Coppens' brio lag aan de basis van ons « gek kwartiertje ». Hij schilderde Mermans, Anoul en Janssens om de beurt een gouden pass op de voet. De drie kanjers die er op volgden werden allen moeizaam door de begaafde en in hoog-forme toevende Nederlandse doelwachter, Landman, gestopt. Voorkwam hij deze de doelpunten in die periode, hij zou zich later toch voor Coppens' virtuositeit moeten gewonnen geven.

Toen vond de begenadigde Sinjoor een andere prikkel. Het gebeurde zowat een kwartier na de rust dat het « Hollands vuur » begon te gloeien. De Nederlandse aanvallers ontketenden een sterk offensief en werden daarbij gesteund door hun publiek, dat uit haast 60.000 kelen kreten van aanmoediging liet weerklinken. Coppens bemachtigde toen plotseling de bal, schudde de sterke Terlouw van zich af en schoot België op voorsprong.

Het werd een zeer sportief betwist derby, verdiend door onze landgenoten gewonnen. Onze Noorderburen, verzwakt door het uitwijken van hun beste spelers naar Italië en Frankrijk, hadden bovendien nog de handicap dat Abe Lenstra, hun kapitein, niet helemaal hersteld was van een verwonding de week voordien opgelopen. De Fries Lenstra, zo vaak match-winner voor Nederland, bracht er dit keer niets van terecht. Ook werd de geestdriftige wekroep « Abe! Abe! » die bij andere interlands van Nederland steeds door het publiek werd afgedreund, ditmaal nooit gehoord.

ALS MEN IN VLAANDEREN BOKST...

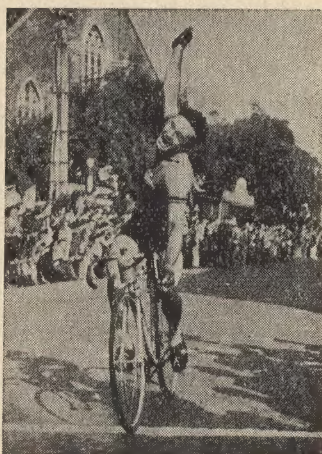
De boksmatch De Keersgieter-Vicky, voor het kampioenschap der Vlaanderen eindigde in het voordeel van De Keersgieter. En wat kreeg hij? Een levend zwijn van 200 kg. Onze bokser is zijn premie prompt komen afhalen!

HET ZONNEUUR

Een Zwitserse horlogefabriek vervaardigde een klok die men nooit zal moeten opwinden! Ze wordt inderdaad automatisch opgewonden door de inwerking van het licht. Stel de klok gedurende drie uren bloot aan het licht, en ze loopt zes en dertig uren zonder onderbreking! In de practijk loopt dit uurwerk dus altijd en overal, behalve in de kelder.

GERMAIN DERIJCKE

HOUDT VAN EEN FIJNE SIGAAR

Sommigen meenden dat Brik Schotte de laatste was van het ras der Vlaamse wegrenners; anderen waren van oordeel dat de periode van de taaie, wilskrachtige kleppers uit de gouden tijd van Romain en Silveer Maes voor goed ten einde was. En zie, daar komt Germain Derijcke als kampioen van de klassieke wegwedstrijd Parijs-Roubaix over de eindmeet !

En hoe ? Tijdens de eindspurt beging hij drie grove fouten die ieder ander renner de overwinning zouden gekost hebben. Germain Derijcke won ondanks die « kemels ». Hij reed zó snel, dat de gensters uit zijn fietswielen schenen te springen...

Germain Derijcke is nog maar drie en twintig jaar en vol geestdrift over de wielersport. Hij woont in Bellegem, is eigenlijk electricien, houdt van een fijne havana en het bier, dat hij drinkt tijdens een rit, moet erg zoet zijn. De neus van Germain Derijcke heeft iets spottends en hij is erg vechtlustig, wanneer het er op aan komt zijn plaats te verdedigen.

Door zijn overwinning scheen de Belgische wielersport op slag veel jonger. Hij heeft er weer moed in gepompt !

Op het ogenblik dat Germain Derijcke zegevierend over de eindmeet reed, wist ieder sportliefhebber alles over hem. Zo ondermeer, dat hij in de Winter houdt van een fijne sigaar — mee doet aan de draverskoersen en dat hij er een vreselijke hekel aan heeft in het peloton voor de eindmeet te komen, alhoewel hij buitengewoon kan sprinten.

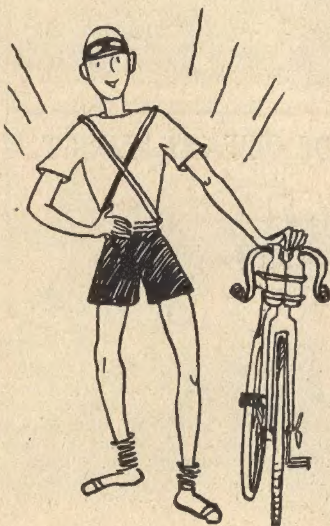
Volgens sommige specialisten is Germain er de man niet naar een ronde te winnen, maar hij was toch de grote held van de Ronde van Algerië. Met het geld van zijn eerste prijs, kocht hij een mooie wagen. Aan al wie het horen wil, zegt Germain, dat hij alle koersen waaraan hij deelneemt, wil winnen!

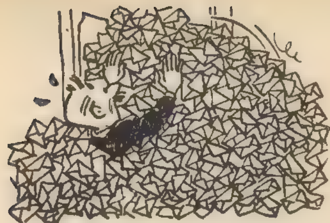
HIJ DACHT ER REEDS VIJF JAAR AAN

Germain Derijcke werd wielrenner geboren, net zoals andere mensen blond of zwart geboren worden. Het zit hem in 't bloed. Toen hij achttien was, reed hij voor het éérst mee in een koers en het is van dit ogenblik, dat hij er van droomt de rit Parijs-Roubaix te winnen !

Hij streefde er al die tijd hardnekkig naar, en won eindelijk. We kunnen hem daarin best vergelijken met de Olympische kampioen Barthel die, toen hij nog een loper was van vierde klasse, een plan opmaakte om het wereldrecord over de 1500 meter te kloppen !

Een man met wilskracht bereikt veel, dat heeft Germain Derijcke weer eens bewezen. Zijn eindoverwinning was er geen gemakkelijke, want de koers werd betwist tegen een snelheid die op sommige ogenblikken de zestig km. per uur bereikte !

BRIEVENBUS

Peter Strauss van Roermond is maar 7 1/2 jaar, maar hij leest Kuifje reeds sinds meer dan een jaar ! Zijn twee zusjes Irma en Lily zijn maar 6 en 4 jaar en luisteren reeds goed als mama Kuifje voorleest. Ik zou graag met je willen kennis maken, Peter. Moest je deze Zomer naar Brussel komen, vergeet dan niet eens binnen te wippen in de Lombaardstraat ! Hartelijk.

De jongens van het Instituut van de Joris-Hendriklaan van St. Lambrechts-Woluwe mogen hun anecdoten over de dieren insturen, maar er wordt er slechts één per week gepubliceerd. De beste natuurlijk ! Maar daar jullie goede opstellers zijn, maken jullie goede kansen.

Weet je nu reeds **Karel Magnus, van Vilvoorde**, waar je in je stad het gewenste product kunt krijgen ? Men heeft je rechtstreeks geschreven. Hoe gaat het in Vilvooorde ? Met mijn beste groeten.

Daniël Clauwaert, Melle. Het spijt me, maar ik kan op je verzoek niet ingaan omdat we geen ruilkroniek hebben in ons blad. Je zult die bons wel op school kunnen ruilen, zeker ? Hartelijk.

Lezers uit Ertvelde en omgeving worden verzocht zich in verbinding te stellen met **Walter Lowijck, Lindelaan 18, te Ertvelde** voor het stichten van een nieuwe Kuifje's Club. Weldra zullen ook te Ertvelde Kuifje's wimpels wapperen !

Van **Roger Sevenants van Tienen** zou ik wel graag vernemen of hij het avontuur dat hij me verteld heeft zèlf heeft beleefd, ofwel gefantaseerd ? Schrijf me dat eens, Roger !

Willy D'Hoir van Dilbeek is zeer tevreden over Kuifje want ons blad heeft hem een correspondent bezorgd in Montréal (Canada). Stel je voor dat die twee Kuifje's vrienden elkaar heel wat weten te vertellen. Ze wonen aan beide zijden van de grote plas, en ruilen ook postzegels !

Te Herenthals werd er ook een Kuifje's Club opgericht. Wie zich wil laten inschrijven bij deze afdeling, wende zich tot onze vriend Beutels, Herenthouse steenweg 6101, te Herenthals. De club staat onder leiding van Jef Wuyts. Hij heeft met zijn mannen reeds een poppekast gebouwd, en houdt iedere Zaterdag vergadering ! Jongens uit de omgeving zoeken contact met deze kerels en sluiten zich aan. Hoe meer vrienden, hoe meer vreugd !

Een gespecialiseerde dief of iemand die z'n kultuur wou verrijken ?

IN Freiburg (Breisgau, Duitsland) drong 's nachts een dief een woning binnen. Hij raakte niets aan, liet alles keurig op z'n plaats en nam alleen een Duits-Frans woordenboek mee ! Wou hij misschien zijn bibliotheek aanvullen ?

Rotterdam aan de spits

VOLGENS het tijdschrift der Belgisch-Luxemburgs-Duitse Handelskamer, staat Rotterdam aan de spits van de Noordzeehavens. Voor 1952 heeft deze haven 37 t.h. van het verkeer opgeslorpt tegen 26,6 t.h. voor Antwerpen, 14,6 t.h. voor Hamburg, Bremen 9,4 t.h., Emden 6,4 t.h. en Amsterdam 6 t.h. Inzake de Duitse buitenlandse handel komt Rotterdam ook op de éérste plaats met 36,7 t.h. van het zeevaarttrafiek tegenover 6 t.h. voor Antwerpen.

Jef Scherens opnieuw wereldkampioen ?

NEEN, zo ver zijn we nog niet maar vermits Poeske Scherens alles wat hij doet, goed doet, is het best mogelijk. Nogmaals op de fiets ? Neen, ditmaal met een racewagen. Jef Scherens kocht hem in Engeland, hij is modern uitgerust, hoogst betrouwbaar en kan een snelheid van 200 km. per uur halen. Scherens heeft zijn oude verzorgers en vrienden, Jef Mannaerts en Jaak De Henin, opnieuw aangeworven; zo is het onverbreekbaar driemanschap weer bijeen. Ze hopen in het binnenland en, zo mogelijk, ook in het buitenland triomfen te oogsten.

Televisie in Frankrijk

DE Parijzenaars zullen waarschijnlijk de kroning van koningin Elizabeth II kunnen bijwonen, dank zij de televisie. Men hoopt inderdaad vóór Juni a. s. de beroemde Hertzkabel tussen Parijs en Risel met vertakkingen naar Londen in gebruik te kunnen stellen. Tegen het einde van het jaar zal men een tweede verbinding, tussen Parijs en Straatsburg, tot stand brengen en in het voorjaar 1954 hoopt men met Parijs-Lyon klaar te komen.

Een TANDARTS die GOOCHELEN KAN

WOENSDAG werd er te een zeldzaam-mooie voetbalwedstrijd gespeeld tussen Austria Wien, het beste Oostenrijkse elftal, en Hibernian, de vaandeldrager van de Schotse voetbalsport. De Weners, overal in de wereld als de « walsende voetballers » bekend, vertoonden een technisch briljant en ongemeen spectaculair spel, doorweefd met koddige schijnbewegingen en originele vondsten. Zij veroverden weer stormenderhand de sympathie van het publiek, want hun spel is een weelde voor het oog en tovert een lach op aller lippen.

Ook de Schotten leverden een puike verrichting. Zij speelden meer naar het Engelse recept, een simpeler voetbal, maar steviger, sneller en meer gebonden. De Weners wonnen verdiend met 3—2. De beste speler op het veld was de Oostenrijkse tandarts, Ernst Stojaspal. Hij is een ongeevenaarde balvirtuoos, blond en sympathiek, snel, beweeglijk en hij doet met een bal al wat hij wil. Hij is daarbij de kampioen van het misleidend maneuver. Wanneer hij de bal vóór de voet heeft, kan nooit iemand raden, welke kant hij met het leder op wil, waar hij zal doorbreken of de bal zal doorzenden. De toeschouwers hebben gegierd van de pret, wanneer hij als een goochelaar met de bal jongleerde, met verbazend brio door de Schotse verdediging gleed, een vijftal man achter elkaar dribbelde of zich met één schijnbeweging van een drietal tegenstanders tegelijk ontmaakte.

De wedstrijd Hibernian—Austria was als een voetbaldroom...

Wanneer een postbode uit de wijnstreek met pensioen gaat

LOUIS GAUTHIER, een oude postbode van Savennières in de heerlijke wijnstreek, is met pensioen gegaan. Verdiend trouwens, want hij heeft 32 dienstjaren achter de rug en heeft in die 32 jaar niet minder dan 350.000 kilometer te voet afgelegd !

Twee en dertig jaar lang bracht hij elke morgen bij dezelfde wijnbouwer de krant en dronk er een glaasje « blanc ». Nu heeft een slimmerd uitgerekend hoeveel wijn die postbode daar tijdens die 32 jaar gedronken heeft. Ziehier de uitslag : Meer dan zes vaten (1 = 300 liter) witte wijn van dezelfde wijnkelder, d.w.z. de oogst van één jaar van deze wijnberg !

Hou je van de Dieren?

IN een van onze vorige nummers stelden we de vraag : HOU JE VAN DE DIEREN ? Ik verzocht onze lezers me hun beste anecdoten op te sturen ter publicatie in een nieuwe dierenrubriek in ons blad.

Het komt er op aan een geschiedenis te vertellen, die je zelf overkomen is, of die je meegemaakt hebt, Men mag dus geen verhaaltjes afschrijven, zoals sommige lezers spijtig genoeg wel gedaan hebben.

Vandaag publiceer ik hier het eerste opstel van de hand van Veerle Verbraeken de Beys van Jette. Zoals beloofd krijgt ze een album naar keuze. (Laat me eens weten Veerle, welke album je liefst zou hebben : een uit de reeks van Kuifje, Kwik en Flupke, Jo en Jetje, Leo en Lea, Corentin, De Zwaardvis of het Spaanse Spook. Zohaast ik je kaartje ontvangen heb, stuur ik je het boek.) Ik verwacht deze week weer veel inzendingen. De beste inzending wordt volgende week gepubliceerd op deze bladzijde.

ONZE PUIT

Onze Puit is een vondeling. Wij vonden hem op een avond in het rioolputteke vóór ons huis. Hoe hij daarin geraakt was weten wij niet. Papa haalde hem er uit en zette hem in de hof. Het is een schone puit, wel 15 centimeter lang. Groen op zijn rug en wit op zijn buik met zwarte vlekken. Hij kreeg een bad en daar zit hij alle avonden in te baden met de kop juist boven het water. 's Morgens zit hij zich in het zonneke te warmen boven op het huisje dat Papa voor hem met stenen gemaakt heeft.

Wij noemen hem Petrus, en Petrus heeft het goed bij ons. Hij is dik en vet en helemaal niet bang van ons. Hij blijft gewoon zitten als wij er tegen spreken. Van Papa krijgt hij 's avonds altijd vette pieren. Die eet hij graag. Dat moest ge eens zien !

Tegen Allerheiligen was hij plots verdwenen. Wij dachten dat hij misschien wel door een merel zou opgegeten zijn. Maar neen, hoor ! Onze puit leeft nog. Hij zit in de grond. Vader heeft ons verteld dat de puiten zich in de Winter in de aarde graven. Daar doen zij hun winterslaap en in de Lente komen ze dan uit de grond. En dat is echt waar, hoor. Verleden week was Mama rozen aan het planten in de tuin. Ineens liet zij een gil en bleef verschrikt staan, want Mama is bang van puiten. En wat zagen wij daar ? Onze Petrus. Mama had hem uitgespit.

Hij was nog niet wakker, want hij verroerde eerst niet. Toen sprong hij terug in de put die Mama gemaakt had. Mama heeft hem dan opnieuw met aarde toegedekt.

Nu zijn wij zeer benieuwd om te zien wanneer onze luie Petrus uit zijn bed zal komen.

Veerle Verbraeken de Beys, Jette.

Clubleiders, Ahoi!

IN onze jongste nummers hebben alle clubleden gezien en gelezen dat we thans over een eigen theater beschikken te Brussel in de Lombardstraat 24. Dit theater werd speciaal gebouwd voor de clubleden ! Ik ben zinnens de verschillende clubs, ieder op hun beurt, uit te nodigen om een vertoning in ons Kuifje's Theater te komen bijwonen. Om een duidelijk overzicht te hebben van de huidige getalsterkte van al onze clubs, verzoek ik alle clubleiders me deze week te laten weten wanneer ze graag eens naar het theater zouden willen komen. De clubleiders die ver van Brussel wonen, en de kans niet zien met hun mannen naar de hoofdstad te komen, worden niettemin verzocht hun effectieven te laten kennen. Wanneer het niet mogelijk zou zijn in groep de lange reis af te leggen, zal ik van mijn kant eens onderzoeken wat ik voor hen kan doen.

De club gaat een nieuwe toekomst tegemoet. Deze Zomer zullen we verschillende bijeenkomsten en feesten organiseren, zowel te Brussel als elders !

Clubleiders, laat me deze week nog weten over hoeveel mannen jullie beschikken, en vermeld al hun namen op je lijst. Wees er van overtuigd: De Kuifje's Club is een vrolijke club. Er zal plezier gemaakt worden !

KUIFJE.

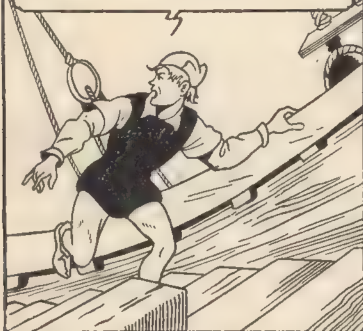
FORT ORANJE

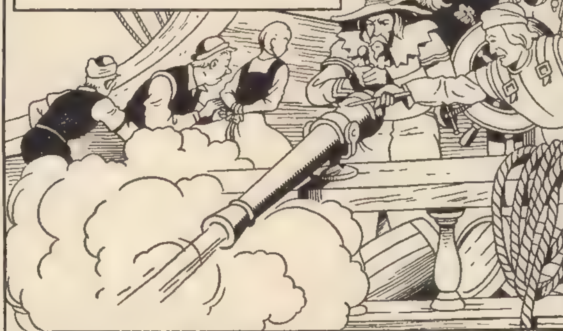
Tijl, Lamme en Nele varen naar Amerika. Er breekt muiterij uit aan boord van de kraak en onze vrienden verschansen zich met de kapitein op de achtersteven...

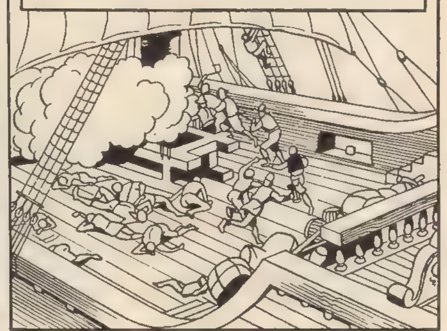

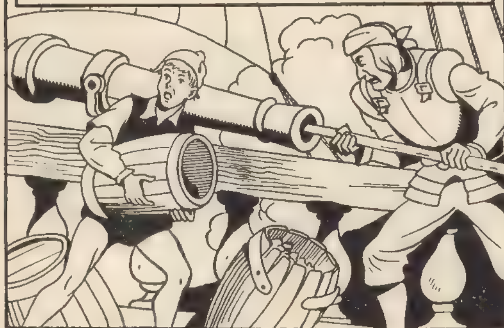

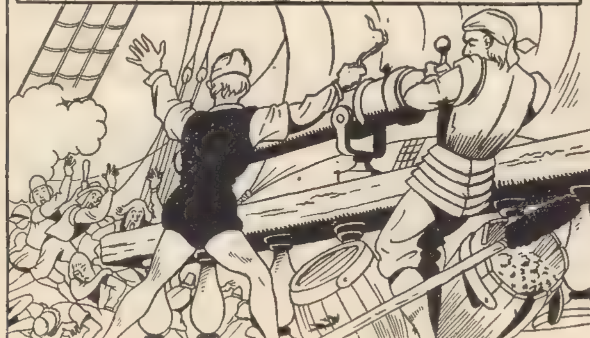

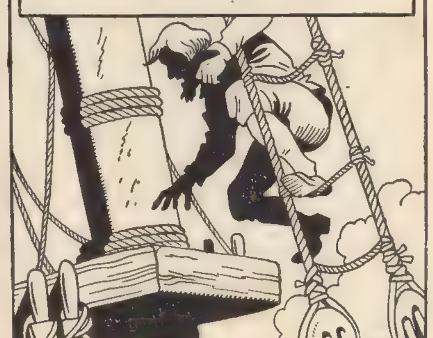

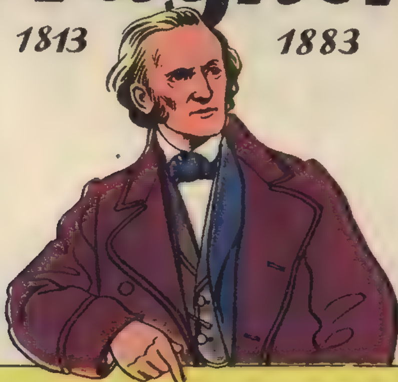

(Wordt voortgezet).

Wagner

1813 1883

RICHARD WAGNER is de meester van het Duitse « muziekdrama ». Hij streefde naar het volmaakte kunstwerk door de verbinding van het woord, de klank, de orkesttaal en het beeld. Hij schiep een eigen zang- en declamatiestijl en bracht hierdoor een ware revolutie te weeg. Het grote publiek was het met hem lang niet eens, maar Wagner liet zich hierdoor niet afschrikken.

WAGNER vatte een grote liefde op voor de muziek bij het horen van een symphonie van Beethoven. Hij was negentien toen hij z'n eerste stukken componeerde. Toen Wagner met de twee eerste bedrijven van *Rienzi* (ook wel Wagner's Italiaanse opera genoemd) klaar was, besloot hij naar Parijs te vertrekken. Tijdens de bootreis van Riga naar Boulogne, brak er een geweldig orkaan los. De zee in al haar woeste schoonheid inspireerde Wagner de opera *De Vliegende Hollander*.

IN Parijs was Wagner echter heel vlug zonder geld. Schlesinger, een uitgever, kwam hem te hulp door hem enkele opdrachten te geven. De composities van Wagner hadden echter geen succes, en weldra zag hij zich genoodzaakt voor de opera's van anderen partituren voor viool, klephoorn, enz., te schrijven. Dat werd hij spoedig beu, en hij keerde terug naar zijn vaderland waar hij, tot zijn grote vreugde mocht vernemen, dat *Rienzi* met veel succes opgevoerd was te Dresden.

HET was met *De Vliegende Hollander* dat Wagner de muziekwereld de eerste schok bezorgde. Men hield echter niet van die opera, en begreep Wagner niet. De grote componist dacht er echter niet aan zijn theorieën op te geven en zond zijn machtige *Tannhäuser* in de wereld, die maar een matig succes boekte. Einde 1847, verscheen *Lohengrin*.

MET al zijn enthousiasme wierp Wagner zich in de revolutionnaire beweging van 1848 en was lid van de vooruitstrevende democratische partij van Duitsland. In 1849 moest hij Dresden ontvluchten en vestigde zich in Zwitserland. Liszt, een trouwe vriend en uitgesproken voorstander van Wagner's muziek, zette toen alles in het werk opdat de opera's van de grote meester zouden uitgevoerd worden. Hij slaagde er ook in, en *Tannhäuser* en *Lohengrin* kwamen in Weimar voor 't voetlicht.

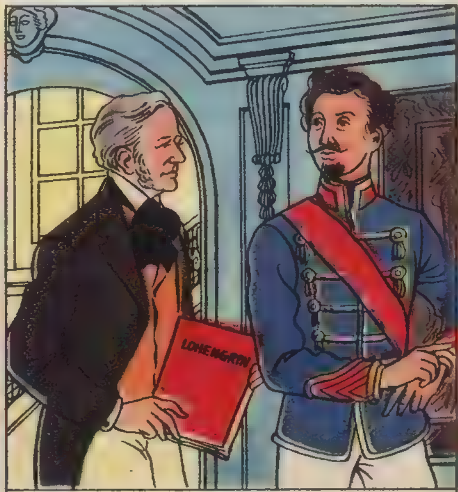
STILAAN drong Wagner's geest door, en dit was gedeeltelijk te danken aan de publicatie van « Opera en Drama », een boek waarin Wagner zijn ideeën uiteenzette. In Zürich componeerde Wagner *Tristan en Isolde* en de *Ring der Niebelungen*. In 1857 had hij te Stuttgart een onderhoud met Napoleon III en met de keizer van Rusland. *Tannhäuser* werd te hunner ere opgevoerd, en de Fransen, die Napoleon vergezelden...

... praatten veel over die opera en zijn schepper. Toen Wagner in 1869 opnieuw naar Parijs trok, vond hij steun en bescherming bij prinses Metternich en het was aan haar te danken dat Royer, de directeur van de Parijse opera, *Tannhäuser* ter studie nam. Wagner mocht zelf de artisten kiezen, de decors tekenen en het geheel regisseren...

TE midden van de herhalingen wijzigde hij zijn opera nog hier en daar, en dat was lang niet naar de zin van de uitvoerders. Er vielen harde woorden. Toen het publiek vernam, dat Wagner's opera er een was zonder ballet, was het vast besloten *Tannhäuser* uit te fluiten... In die tijd was een opera zonder ballet ondenkbaar, en het publiek stond op z'n heilig recht...

ONDANKS al deze tegenslag, wierf Wagner vrienden in Parijs. Lodewijk II van Beieren, een groot kenner en liefhebber van Wagner's muziek, liet de opera's van de grote componist op eigen kosten in München opvoeren, schonk Wagner een pensioen en benoemde hem tot hofkapelmeester. De laatste jaren van zijn leven wijdde Wagner aan het bouwen van het groot Festspielhaus in Bayreuth. Het is daar nog, dat zijn opera's door de beste solisten ter wereld worden ten gehore gebracht.

VOLGENDE WEEK HET VERVOLG VAN « HET SEIN STAAT OP ROOD »...

TEXAS SLIM

OP LEVEN OF DOOD

DE helicopter, de grootste die ze ooit gezien hadden, zette zich heel soepel en zeker neer op het groot binnenplein van de Old Fellows Ranch. Iedereen zette grote ogen op. Wat moest dat betekenen ? Na de piloot stapte er een flinke vijftiger met zilverwit haar en staalgrijze ogen uit het toestel, gevolgd door een blond en blauwogig meisje van zes à zeven en twintig jaar, en twee fikse jonge kerels.

— Dokter Evans, zei de man met de staalgrijze ogen terwijl hij Slim's hand drukte. De boodschap van de Texas Rangers werd me overgemaakt door de politie van San Antonio en ik ben zo vlug mogelijk hierheen gekomen.

— De boodschap van de Texas Rangers ? Ja, inderdaad. Nadat de bandieten ingerekend waren, hadden ze dadelijk een boodschap uitgezonden langs de radio-post van de commando-jeep. « Ernstige schotwonde aan been in de Old Fellows Ranch. Dokter John-Christopher Evans wordt dringend verzocht te komen om de operatie ter plaatse uit te voeren. »

— Ik dank je uit ganser harte, dokter, dat je gekomen bent, zei Texas Slim. Ik hoop dat het niet te laat is. De gewonde leeft nog...

— Mij hoef je niet te danken, hoor ! Ik doe slechts mijn plicht. Je mag de Criminele Brigade van San Antonio misschien een dankje zeggen, omdat ze me zo vlug verwittigden en de autoriteiten van de militaire vlieghaven van Randolph, want zij gaven me dadelijk hun vlugste en beste helicopter met als piloot kapitein Trevor Lander !

— Dat is miss Constance Burgess, mijn assistente, en dat zijn twee jonge geneesheren, die me bij de operatie zullen helpen. Waar is mijn patient ?

Tijdens dit korte gesprek werd, onder het waakzaam oog van miss Burgess, het delicate materieel uit de helicopter geladen.

Evans onderzocht Old Bear Terry nauwgezet en fluisterde dan tot Texas Slim :

— Het is een wonder dat die man nog leeft ! De wonde is heel ernstig zonder te gewagen van al de verwikkelingen... Zo'n geval moest natuurlijk dadelijk verzorgd geweest zijn... We zullen nu een tweede wonder moeten verrichten.

— Dokter Evans, denk je... denk je dat... stamelde de Ridder van de Prairie...

Hij kon zijn zin niet voleinden en hij, die zo menig gevaar had getrotseerd, voelde zich plotseling week en laf worden. Hij durfde zijn vermoeden niet eens meer te uiten... Zou dokter Evans het been moeten afzetten ?

Maar zelfs indien Slim z'n angst had kunnen verwoorden, is het niet zeker dat de geneesheer zou geantwoord hebben. Hij was bovendien te druk bezig de kamer van de boss te veranderen in een operatiezaal. De cowboys gehoorzaamden aan de geringste wenk van de dokter en hielpen waar ze konden; zo stond er in minder dan geen tijd een operatietafel opgesteld en waren alle noodzakelijke toestellen, zowel voor verdoving als wederopwekking, op hun plaats.

ZAL OLD BEAR TERRY GERED WORDEN ?

DAN bleven Evans en zijn helpers alleen. Texas Slim, Koen en de andere cowboys gingen naar buiten, ze wachtten vol angst en spanning. Het was of alle leven op de grote hoeve opgehouden had. Iedereen keek naar het huis van de boss, waar Old Bear Terry lag en de geneesheer zou trachten een mirakel te doen...

Koen dacht er plotseling aan wat zo'n wonde vroeger, in de gulden tijd van zijn geliefde helden, betekende... Voor de eerste keer sedert hij in Texas arriveerde, was hij dankbaar om de vooruitgang. Geen van zijn helden zou men ooit per helicopter uit z'n lijden zijn komen verlossen ! Geen had een dokter van een gewisse dood kunnen redden, terwijl nu... Koen bad opdat Old Bear Terry zou gered worden...

Plotseling hielden enkele auto's stil voor de grote poort van de ranch. Het was luitenant O'Morrigan omringd van zijn voltallig hoofdkwartier... Hij had de boodschap van de Texas Rangers opgevangen en was onmiddellijk naar het Bighorn's Hotel gereden. De bandieten zaten daar nog, zo stevig gekneveld, dat ze geen vingerlid roeren konden en degelijk bewaakt. Ze zouden heel spoedig, onder zwaar bewapend geleide, naar

Koen en zijn vrienden strijden tegen een geheime en machtige misdadigersbende, die de petroleuminstallaties saboteert. Een groot deel van de bende kan gevangen genomen worden. Old Bear Terry, een goede vriend van Texas Slim, werd zwaar gewond. Boven de hoeve verschijnt een helicopter...

San Antonio gevoerd worden. Vandaar was O'Morrigan zo snel mogelijk naar de Old Fellows Ranch gekomen om te kijken hoe de zaken stonden... Een oogopslag in de schuur, waar de gevangenen opgesloten waren, vertelde hem meer dan honderd woorden. Hier was werk van de bovenste plank geleverd !

TEXAS SLIM MAAKT DE NAAM VAN DE MOORDENAAR BEKEND

DAN ging de luitenant met Texas Slim naar de eenvoudige kamer waar Tommy Henslow's kist stond, begraven onder veldbloemen... Het was voor beiden een ontroerend ogenblik.

— Vriend, murmelde O'Morrigan, vriend Tommy... ik hield van je... en ik zweer dat die bandieten zullen boeten...

De Ridder van de Prairie trok de luitenant mee naar een aangrenzende kamer. Ze waren alleen. Hij vertelde nu aan O'Morrigan de laatste ogenblikken van Henslow en de naam van zijn moordenaar...

— Ben Doerski ! riep de luitenant terwijl hij de vuisten balde. Hij is het ! Ik zal hem krijgen al was het in de hel ! Ik zal...

— Ik heb zo'n idee, zei Texas Slim, dat de « Grote Chef », waarvan zoveel sprake is, maar die niemand ooit gezien heeft en die zijn orders per radio geeft ofwel per boodschapper, zoals aan Alek Tamyras in Blue Paradise, wel eens Ben Doerski zou kunnen zijn... Hij onttrekt zich aan alle blikken (daarvoor heeft hij trouwens reden) zelfs aan die van zijn ondergeschikten, reist per vliegtuig en laat zich boven geheel verlaten streken per valscherm neer...

— Onmogelijk ! Onmogelijk ! Daar steekt natuurlijk veel in je hypothese, Slim, maar ze is niet juist. Ze kan niet juist zijn omdat je Ben Doerski niet kent ! Voor mij is het een oude kennis. Tien keer werd hij door de politie gesnapt, tien keer werd hij op hart en nieren onderzocht en kwam achter slot en grendel terecht... Het is een kleine booswicht, Slim. Met « klein » bedoel ik, dat hij tot moord en doodslag in staat is, maar dan slechts als knecht, als helper, niet als de chef van een bende. Het is een brutaal bandiet, die Ben Doerski doch de man, met wie wij moeten afrekenen en die de leiding in handen heeft van de sabotage en een lange reeks misdaden, is zo geslepen en listig als een slang ! Je hebt de politie een grote dienst bewezen, Texas Slim, en je deed het verduiveld knap, maar... nu ben je er naast. Geloof me. Ben Doerski is slechts een arm van die Grote Chef, en de duivel weet dat hij zoveel armen heeft als een Oosters afgodsbeeld !

— Wel, « Wie » is dan het hoofd van de bende ? riep Texas Slim zenuwachtig.

— Ja, dat...

WIE IS DE LEIDER VAN DE BENDE ?

ER viel een lange stilte...

— Luister, Slim, iets kan ik je wel zeggen. Jij en Koen hebben sensationneel werk verricht en het is dank zij jullie, dat we een grote stap vooruit zijn... Alek Tamyras praatte openhartig met Koen, niet ? Hij meende dat het geen kwaad meer kon. Wel, dank zij dit praatje, dat door ons zorgvuldig opgetekend werd, en dank zij hetgeen de inspecteurs Wickham en Huddleston uit hun gevangenen wisten te halen, hebben we heel interessante gegevens over de boodschapper van de « Grote Chef »; de boodschapper, die de bevelen aan Alek Tamyras moest overbrengen... Het is een man die zeer goed gezien is in sommige wijken van San Antonio ! Maar, je luistert niet meer !

Texas Slim had zich inderdaad plotseling omgekeerd, want op de drempel van zijn huis was dokter Evans verschenen...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

NOG EEN MYSTERIE

DE KUIFJE'S BONS

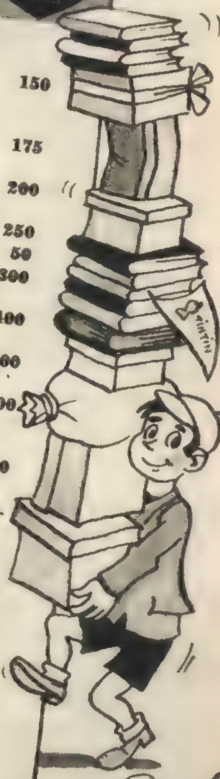
HIER GAAT EEN NIEUWE EN VOLLEDIGE LIJST VAN AL DE GESCHENKEN DIE JE WACHTEN !

Punten

1. Afdrukplaatjes KUIFJE :
   Reeks 1 : **De Scepter van Ottokar.**
   Reeks 2 : **Het Zwarte Goud.**
   Reeks 3 : **Mannen op de Maan.**
   Reeks 4 : **Kwik en Flupke.**
   Reeks 5 : **De Blauwe Lotus.**
   Reeks 6 : **Kuifje in Congo.**
   Per reeks — 50
2. Prentjes van « REINAERT DE VOS », vijf reeksen van veertig prentjes. **Per reeks** — 60
3. Prentkaarten KUIFJE. **Per reeks van vijf** — 70
4. Prentjes « DE SPROOKJES VAN PERRAULT », vier reeksen van 50 prentjes, die acht mooie sprookjes van Perrault illustreren (1). **Per reeks** — 75
5. Briefpapier KUIFJE, vijf verschillende versieringen. **Per omslag** — 80
6. KUIFJE's wimpel, aan weerszijden bedrukt, drie kleuren 100
7. Chromo's KUIFJE, van de reeks « ZIEN EN WETEN », zes prachtige chromo's, groot formaat :
   Vliegtuigen (reeksen 1 en 2).
   Vliegtuigen (types van de oorlog 1939-45, reeksen 1 en 2).
   Luchtschepen (reeksen 1 en 2).
   Spoorwegen (reeks 1).
   Marine (reeks 1).
   Automobiel (reeks 1).
   Per reeks — 125

8. Het kaartspel van de KUIFJE's bons 150
9. PORTEMONNAIE, sluit met drukknop, in cuiroléine, passend bij de portefeuille 175
10. Portefeuille KUIFJE (twee delen) 200
11. Bloc-notes KUIFJE, passend bij de portefeuille 250
12. Blokje ter vervanging 50
13. Portefeuille KUIFJE (drie delen) 300
14. Puzzle KUIFJE in hout, standaard formaat, nieuw model ... 400
15. Puzzle KUIFJE, in hout, groot formaat, nieuw model 500
16. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen 500
17. Speciaal abonnement op het jeugdblad « KUIFJE » (tien nummers) 500

(1) Twee mooie albums kun je weldra bekomen :

* *DE SPROOKJES VAN PERRAULT.*

* De eerste album van de collectie « *ZIEN EN WETEN* » : VLIEGTUIGEN (types van de oorlog 1939-1945).

Beide uitgaven zijn keurig in karton gebonden en zullen weldra te verkrijgen zijn in de *KUIFJE's WINKEL*, tegen de prijs van *50 francs* of tegen de *storting van 55 francs* op de *P.C.R. 1909.16* van « LES EDITIONS DU LOMBARD » BRUSSEL.

rtgezet.)

ALI EN DE DADELS

VERHAAL VAN E. SAINT MARD — GEILLUSTREERD DOOR FRANS CRAENHALS

OP een avond kwam Ali Mabroek, een jong tapijtenverkoper, naar huis met een gezicht waarop de heilige verontwaardiging te lezen stond.

— Wel, mijn zoon, vroeg Mahommed, zijn vader, heb je ruzie gemaakt onderweg?

Ali knikte slechts, z'n ogen stonden vol tranen, en zijn keel was dichtgeschroefd.

— Wees kalm, m'n zoon. Hoe wil je dat ik je troost en je raad geef als je me niet vertelt wat er je overkomen is?

— Vader, men heeft me een vreselijk onrecht aangedaan! Omar, onze eerbiedwaardige baas, kende aan m'n vriend Hassan voor de tweede maal een salarisverhoging toe, en we doen hetzelfde werk! Ik doe vreselijk m'n best en toch krijg ik nooit een cent meer. Hassan is een intrigant! Hij doet al wat mogelijk is om in de gunst van Sidi Omar te staan, en het is daarom dat hij meer loon krijgt! Het is onrechtvaardig. Ik doe hetzelfde werk en verdien zulke behandeling niet. Totnogtoe waren we beste vrienden, maar dat is uit! Zo'n schijnheiligaard wil ik niet tot vriend hebben! Vader, ik ben echt ongelukkig...

Mahommed dacht een ogenblik na, en antwoordde dan:

— M'n zoon, wees kalm, en schenk me je vertrouwen. Eet de spijzen die je voorgeschoteld werden, en ga rusten. Morgen vergezel ik je en vraag Omar waarom Hassan meer loon krijgt als jij.

Zo gebeurde het, dat de wijze Mahommed en zijn zoon reeds in alle vroegte naar de rijke tapijthandelaar gingen. Ze stapten vlug naast elkaar, de vader in gedachten verzonken, de zoon met het hart vol wraakgevoelens...

In de grote winkel aangekomen, boog Mahommed eerbiedig en sprak:

— Allah zegene je, o Omar, en schenke je geluk bij al je ondernemingen. Het zou me genoegen doen, indien ik met je een paar woorden kon wisselen aangaande m'n zoon.

— Allah spreide zijn zegen over je uit, Mahommed. Wat heb je me te vertellen over je zoon?

— Bekijk hem, Omar. Hij is ontmoedigd en droevig, omdat hij vreest dat je ontevreden bent over zijn werk. Hij gelooft ook dat je meer van Hassan houdt, omdat je hem twee loonsverhogingen gaf. Zie je, Omar, het was Allah's wil dat Hassan en Ali op dezelfde dag

geboren werden, ze liepen naar dezelfde school en traden op dezelfde dag in je dienst. Ze kregen hetzelfde werk, en toch wordt mijn zoon minder betaald dan Hassan. Kun je me de reden zeggen?

— Ha, dat is het wat je tegen de borst stuit, Mahommed? Ik geef loon naar werken, en ben er steeds wel bij gevaren. Maar, kom, ik ga je de gelegenheid geven zelf te oordelen.

Sidi Omar wendde zich tot Ali, die aandachtig geluisterd had en zei:

— Ali, op de hoek van de straat woont een handelaar die dadels heeft uitgestald. Loop er naar toe, en vraag hem de prijs van z'n fruit.

Ali liep zo vlug zijn benen hem dragen konden, en was na weinige ogenblikken reeds terug.

— Meester, de handelaar verkoopt zijn dadels tegen 45 para per kistje.

— En welke soort dadels zijn dat?

Ali liep opnieuw naar de winkel en kwam na een paar minuten hijgend terug:

— Meester, de beste dadels kosten 1 piaster en 15 para, de tweede soort kost 45 para.

— Uitstekend, antwoordde Omar, maar nu zou ik nog graag weten hoeveel ze kosten, wanneer ik honderd kistjes ineens neem.

Vol goede wil vertrok Ali opnieuw en het antwoord luidde:

— De handelaar geeft een vermindering wanneer men honderd kistjes ineens koopt.

— En worden de kisten thuis besteld, Ali?

Onvermoeibaar ging Ali opnieuw naar de handelaar om de gewenste inlichting.

— Ik dank je, Ali, zei Sidi Omar, en riep dan Hassan, die druk bezig was kleine tapijten op te rollen en van heel de geschiedenis niets afwist.

— Hassan, op de hoek van de straat heeft een handelaar zijn dadels uitgestald. Ik wou weten hoeveel ze kosten.

Hassan liep naar de handelaar, kwam even later terug en antwoordde zijn meester:

— De beste dadels verkoopt hij tegen één piaster en vijftien para het kistje, de tweede soort kost vijf en veertig para. Wanneer men honderd kistjes ineens koopt, staat de handelaar een vermindering toe. Ik heb hem gevraagd of hij de grote kisten bij zijn klanten thuis bracht. Hij wil dit graag doen, doch geeft er de voorkeur aan dat zijn klanten hun waren zelf afhalen. Indien de klant zelf voor het transport zorgt, krijgt hij nog een vermindering op het fruit.

— Dank je, Hassan, je mag terugkeren naar je werk, zei Sidi Omar.

Zich tot Mahommed wendend vroeg hij:

— Oordeel zelf. Wie van beiden dient me het best, en wie heeft zich het best van zijn taak gekweten? Goede wil alleen volstaat niet, dat zul je wel inzien. Deed ik er slecht aan ieder loon naar werken te geven?

De wijze Mahommed had begrepen en zei tot zijn zoon:

— Profiteer van deze les, jongen. Je was onrechtvaardig toen je Hassan een intrigant noemde. In plaats van hem te mijden, moet je zijn gezelschap zoeken, want je kunt van hem veel leren.

Teksten en tekeningen

POM EN TEDDY

van Frans Craenhals

Goliath, de leeuw, is uit zijn kooi ontsnapt en zaait paniek in het stadje. Op het ogenblik dat de leeuw zich door z'n bewaker zal laten vangen, schoudert een man zijn geweer...

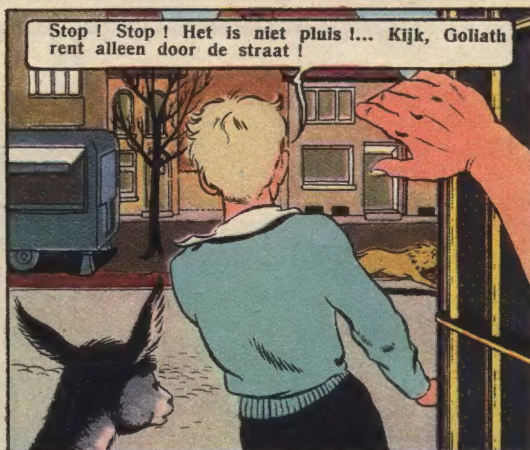

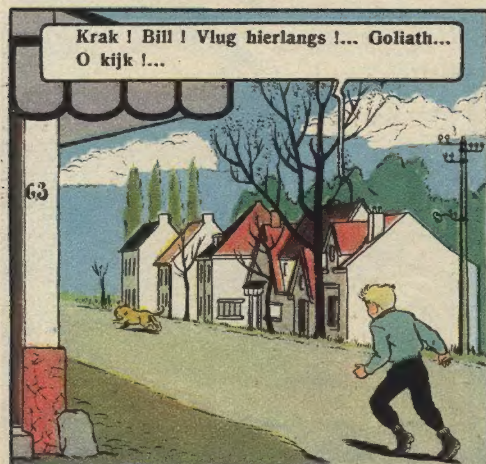

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De Erembalds verlaten de gerechtszaal en begeven zich naar een herberg niet ver van de burcht gelegen...

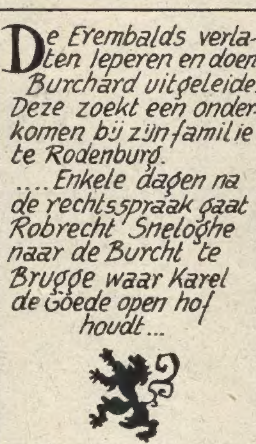

De Erembalds verlaten Ieperen en doen Burchard uitgeleide. Deze zoekt een onderkomen bij zijn familie te Rodenburg.
.....Enkele dagen na de rechtsspraak gaat Robrecht Sneloghe naar de Burcht te Brugge waar Karel de Goede open hof houdt...

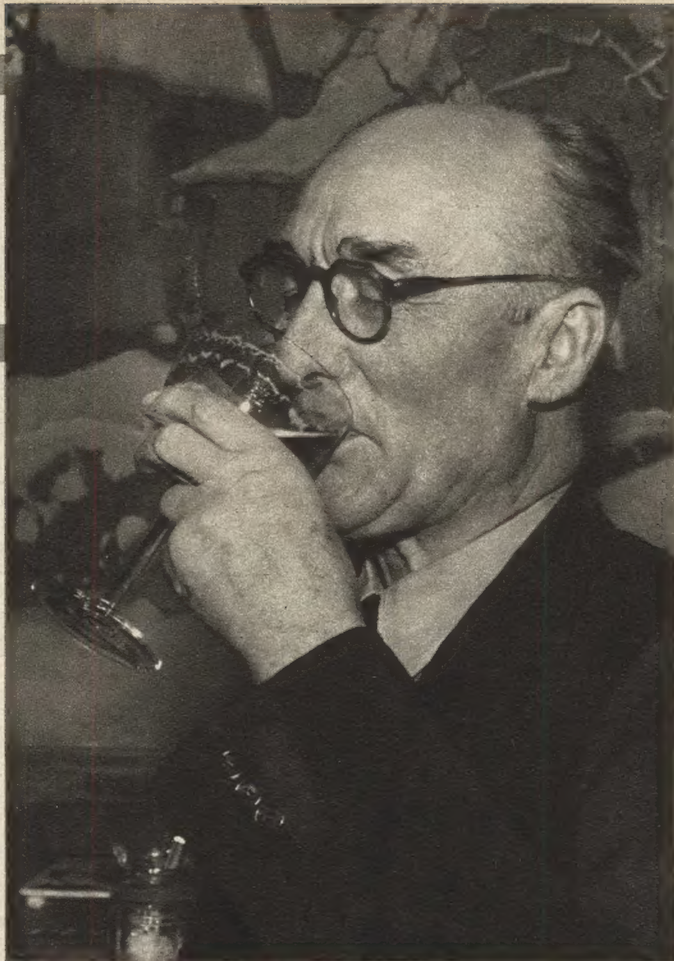

(Wordt voortgezet.)

EEN TOLBEAMBTE

WERD EEN VAN ONZE GROOTSTE

TONEELSCHRIJVERS

Wij zijn een volk van dichters, bevestigde Jos Janssens, maar dichten geeft dorst...

Er zal wel geen dorpje meer zijn waar men « De Wonderdoktoor » nog niet opgevoerd heeft. De naam van de auteur van dit succesrijk toneelstuk is reeds ontelbare malen op de aanplakbrieven van de kleinste parochiale feestzaaltjes en onze grootste schouwburgen verschenen : Jos Janssens.

Ik dacht dat de schrijver van « De Wonderdoktoor » een Antwerpenaar was. Half Antwerpen heet Janssens (of Peeters) en Jos Janssens woont ook in de Scheldestad. Ik stond dus enigszins verwonderd, toen ik op een avond bij de toneelschrijver ging aankloppen en hij me met een sappige West-Vlaamse tongval welkom heette...

HA, je wist niet dat ik West-Vlaming ben ? lachte hij. Men neemt me voortdurend voor een Antwerpenaar. Ik woon hier nu reeds sinds jaren en mijn jongste werken werden in de Antwerpse K.N.S. gecreëerd. Samen met mijn « Antwerpse » naam, doet dit me voor een Sinjoor doorgaan. Ik ben echter van Klerken, bij Diksmuide. Mijn eerste werken heb ik nog met de pseudoniem *Jef van Klerken ondertekend*. Mijn studies heb ik in West-Vlaanderen gedaan. Na de Klerkse gemeenteschool, ging ik naar het pensionaat van de Broeders Xaverianen te Brugge, om er handelswetenschappen te studeren. Mijn eerste werkkring vond ik in mijn geboortedorp. Ik werd nl. bediende bij de belastingontvanger van Klerken...

Tot voor enkele jaren werkte Jos Janssens in staatsdienst als tolbeambte, in de Antwerpse haven, te Adinkerke, Sint-Niklaas, Blankenberg en Essen. Hij is nu op pensioen gesteld en kan zich helemaal aan zijn scheppend werk wijden.

Het feit dat de geestige toneelschrijver een douanier was, bezorgde me een tweede verrassing ten huize van Jos Janssens. Deze schalkse auteur met de onuitputtelijke verbeelding zou men in alle mogelijke beroepen kunnen onderbrengen, behalve in de saaie toldienst...

Aan de wanden van zijn huiskamer ontdekte ik dat Jos Janssens ook een verdienstelijk tekenaar is. In zijn schetsboek komen mooie bladzijden voor.

Zijn vrije tijd wist Jos Janssens steeds voor zijn kunst te gebruiken. In zijn eerste dienst te Adinkerke (waar hij tien jaar lang vertoefde), stichtte de douanebeambte Janssens een toneelkring « De Duinkerels ». Te Adinkerke schreef hij ook zijn grootste succes « De Wonderdoktoor ». Daarmee was hij natuurlijk niet aan zijn proefstuk. Het toneelspelen zat hem in het bloed. Als kleine jongen was hij te Klerken reeds betrokken bij de plaatselijke opvoeringen. In het pensionaat, waar alle lessen (zoals overal in die tijd) in 't Frans gegeven werden, wou hij natuurlijk ook meedoen, maar hij werd geweerd omdat zijn Franse uitspraak niet al te best was. Uit reactie zette hij zich met drie vrienden aan het werk om zelf een Vlaams toneelstuk te schrijven. Iedere medewerker zou één bedrijf voor zijn rekening nemen. Na een hele discussie werd als titel van het gemeenschappelijk werk gekozen : « De ontaarde Zoon of Bloed, Vuur en Tranen »... Jos Janssens kreeg het tweede bedrijf toegewezen. Nadat hij zijn deel aan zijn twee makkers voorgelezen had, ontstond er ruzie in het gezelschap, omdat Jos in zijn bedrijf (het tweede van een werk dat er vier moest tellen) alle personages op wrede wijze had laten omkomen ! Een « bataille finit faute de combattants... » tot grote ergernis van de twee kameraden die nog moesten aan het woord komen...

Jos Janssens liet zich door deze tegenslag niet ontmoedigen. Zijn eerste werk dat opgevoerd werd, droeg als titel : « 't Gestolen Kind of De Bloedige Wraak » (de schrijver hield nog steeds van dubbele titels). In 1926 werd voor het eerst een toneelstuk van hem gedrukt: « Late Liefde. » Het bleek een succes, want hetzelfde jaar kwamen er nog twee van de pers.

Zijn « Wonderdoktoor » verscheen in 1927. Het gegeven voor dit bekend stuk had de schrijver gevonden in een satyrisch weekblad. Het werd te Adinkerke door « De Duinkerels » in wereldpremière gecreëerd op de historische datum 13 Maart 1927.

De bekende toneelkundige Lode Monteyne komt de verdienste toe, de onbekende West-Vlaamse toneelschrijver te hebben ontdekt en aan het Antwerpse publiek (het dankbaarste toneelpubliek van ons land) te hebben voorgesteld. « De Wonderdoktoor » werd dadelijk een reuzesucces. Sinds 1927 werd het stuk reeds twee duizend maal opgevoerd !...

Jos Janssens kan niet nalaten me te vertellen dat hij, vóór hij met Monteyne in betrekking was gekomen, zijn « Wonderdoktoor » aan drie grote schouwburgdirecteurs gezonden had, en geen van de drie heren had hem zelfs een antwoord waardig geacht... Die mannen zullen zich dat later wel beklaagd hebben, toen ze zagen welk een vlucht dit stuk nam. Alhoewel het een uitgesproken regionaal karakter heeft, werd het ook in het buitenland voor het voetlicht gebracht. In Holland werd « De Wonderdoktoor » meer dan honderd maal opgevoerd ! Het stuk verscheen in romanvorm en werd verfilmd.

Het groot publiek kent Jos Janssens alleen van « De Wonderdoktoor ». De toneelliefhebbers weten echter dat hij een zeer vruchtbaar schrijver is. Jos Janssens heeft reeds vijf en twintig toneelstukken op zijn actief sinds 1926. Dat is ongeveer één per jaar. Er zijn ook werken die minder in de smaak vielen.

Zo vertelde de schrijver me, dat hij op zekere avond incognito onder het publiek een opvoering van zijn drama « Hun Lot » bijwoonde. Je kunt je voorstellen hoe de auteur verveeld was, toen hij moest vaststellen dat zijn dramatisch werk de toeschouwers deed lachen... Hij wist meteen dat hij maar beter deed blijspelen, dan triestige stukken te schrijven. Dank zij deze onverwachte reactie had de schrijver zijn weg gevonden...

Andere successen behaalde Jos Janssens met zijn « Notabelen van het Kraaiennest » (1936), « Wij zijn een volk van Dichters » (1939). Naast het komische genre, waarin hij met Gaston Martens, de auteur van « De Paradijsvogels », een meester is, beoefende hij ook met succes het historisch genre. Hij schreef een toneelstuk over « Hendrickje Stoffels » (de tweede vrouw van Rembrandt). Het idee om over deze bescheiden figuur een toneelstuk te schrijven, kreeg hij bij het doorbladeren van een Frans boekje over Rembrandt uit de reeks « L'Encyclopédie par l'Image ».

De grote figuur van « Jacoba van Beieren » behandelde hij ook, evenals « Jane Eyre » van Charlotte Brönte. Janssens werkte ook voor de jeugd. Hij schreef een stuk over de jonge Hendrik Conscience : « De Kleine Hendrik », en over de jonge Rubens : « De Page ». Deze werken werden reeds meermaals opgevoerd door het Antwerps Jeugdtheater.

Wanneer men in je gemeente een van Janssens' werken opvoert, verzeet er dan niet te gaan naar kijken, want je zult een vrolijke avond beleven.

Johan DE BRABANDER.

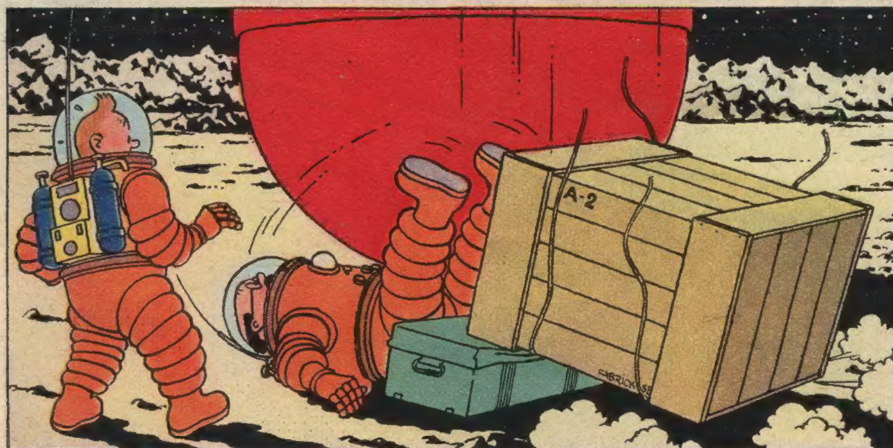

Jos Janssens zou geen schrijver zijn, indien hij niet hield van lezen.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

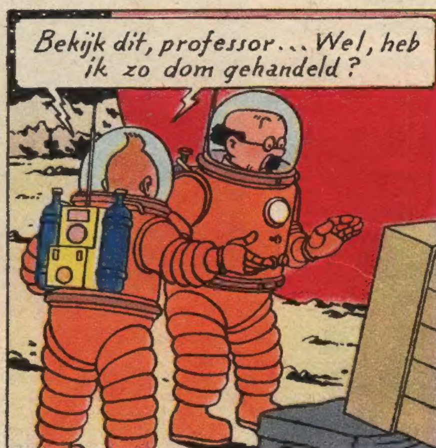
MANNEN OP DE MAAN...

De maanraket is eindelijk gaaf en behouden op de maan geland. Onze vrienden laden het materieel uit en Kuifje slaakt plotseling een gil...

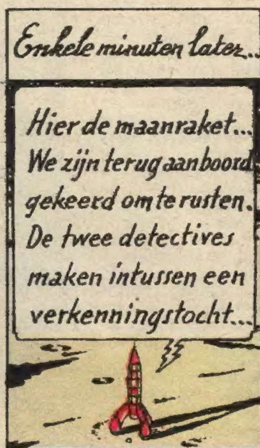

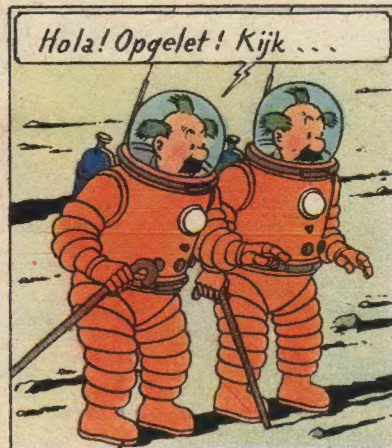

(Wordt voortgezet.)

Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.